

At skabe en mulighed ud af katastrofen: Tilblivelsen af en katalysator for et nyt paradigme

(2. december (EIRNS) – Rusland og Kina er flankeret mod vest og øst af truslen for militærkonflikt gennem brændpunkterne, Ukraine og Taiwan. Varslingerne om et angiveligt forestående angreb på Ukraine fra Rusland, bruges af NATO's ledere som undskyldning til at presse på for at tropper og våben bliver stationeret i Ukraine. Præsident Putin har gjort det klart, at dette fuldstændigt ville overskride en rød linje for Rusland. Og udtalelsen tidligere i denne uge fra den forhenværende japanske premierminister, Shinze Abe, at Japan og USA ville forsvare Taiwan militært i tilfælde af en invasion fra det kinesiske fastland, blev mødt med yderst stærke fordømmelser fra Folkerepublikken Kina.

I tirsdags forklarede Putin truslen, som hans land står over for: »Den russiske Føderation har også visse bange anelser, hvad angår de storstilede militærøvelser, afholdt nær dets grænser, , herunder dem som ikke var planlagte, såsom de nylige øvelser i Sortehavet, hvor strategiske bombefly, der er kendt for at bære præcisions- og sågar atomvåben, fløj indenfor 20 km fra vores grænse.« Med NATO's udvidelse mod Rusland i løbet af de sidste 20 år, inklusive placeringen af angivelige missilforsvarssystemer i Polen og Rumænien – udstyr som også er i stand til at affyre Tomahawk- og andre missiler – advarede Putin, at der er en absolut rød linje fra truslen af missiler fra Ukraine. »Jeg vil gentage det endnu engang, at spørgsmålet omhandler den mulige opstilling på Ukraines territorium af missilssystemer med en flyvetid på 7-10 minutter til Moskva, eller 5 minutter i tilfældet af hypersoniske systemer...«

»Så, hvad skal vi gøre? Vi ville blive nødt til at skabe lignende systemer, som kan bruges mod dem, der truer os... [V]i har afholdt succesfulde testninger, og tidligt næste år vil vi gøre et nyt sø-affyret, hypersonisk missil med en tophastighed på 9 mach klar til brug. Flyvetiden for dem, der udsteder ordrer, vil også være 5 minutter.«

»Hvorfor gør vi dette?« spurgte Putin. »Skabelsen af sådanne trusler er en rød linje for os.«

Udenrigsminister Sergej
Lavrov fortalte udenrigsministrenes OSCE-møde i Stockholm, at NATO's involvering i Ruslands umiddelbare nærområde (vigtigst af alt Ukraine) ville »have de mest alvorlige konsekvenser og vil tvinge [Moskva] til at svare igen«. Det væbnede konflikts monster er vendt tilbage indenfor Europas grænser.

Kinas viceudenrigsminister, Hua Chunying, påmindede Japan:
»Gennem dets koloniale herredømme over Taiwan for et halvt århundrede siden, begik Japan talrige forbrydelser, for hvilket det bærer et alvorligt, historisk ansvar overfor det kinesiske folk. Ingen bør undervurdere det kinesiske folks stærke viljestyrke, beslutsomhed og de evner de har for at garantere nationens suverænitet og territoriale integritet. Dem, som vover at forfølge en gammel vej med militarisme og udfordre vores grundlag, vil være på kollisionskurs med det kinesiske folk!«

Og det er ikke blot krig! Det ideologiske foretagende, som søger at bruge truslen om en militær konfrontation for at destabilisere udvikling, og kontrollere væksten og suveræniteten af nationer, der er uafhængige af den angloamerikanske slimede skimmelsvamp, er den samme magt, der fremmer den åbenlyse malthusianske dagsorden bag Den store Nulstilling. En pandemi løber amok i det meste af verden uden vacciner til rådighed i tilstrækkelige mængder til at dække behovet og efterspørgslen i de mindre udviklede

lande. Men i stedet for at løse dette problem, og udvikle en dybdegående sundhedsinfrastruktur, fortælles verden at den må mobilisere ti eller endog hundreder af billioner af dollars i investeringer for at forhindre relativt små forandringer i klimaet. Dette umenneskelige paradigme må erstattes omgående med et nyt paradigme for vækst og udvikling.

Selve den dødelige corona-pandemi skaber en mulighed. Ved at kaste lys over vores ekstreme mangel på beredskab, både imod nyfremkommende virusser og i form af sundhedsinfrastruktur samlet set, viser det behovet for et moderne, avanceret sundhedsvæsen for alle mennesker, som en motor for at skabe infrastrukturel, industriel og kulturel udvikling, samt uddannelse, i sin helhed.

Deltag med Schiller Instituttet denne lørdag i en diskussion om, hvordan den fulde udvikling af sundhedsinfrastruktur kan tjene som en motor for at feje den umenneskelige malthusianisme og geopolitik til side, og erstatte dem med en tilgang, der er i overensstemmelse med hvert individs værdighed.

Billede: chess-Pixabay, FelixMittermeier

Røde streger og regimeskifte

Den 20. september (EIRNS) – Sundhedsminister Alex Azars besøg i Taiwan (i forlængelse af falske påstande om at Taiwan havde advaret WHO mod farerne ved coronavirus), den amerikanske FN-ambassadørs meget offentlige møde på en fortovsrestaurant med den øverste taiwanske repræsentant, yderligere våbensalg til

Taiwan, "navigationsfriheds"-operationer i Taiwan-strædet, besøg af en viceudenrigsminister på nævnte ø – disse nylige handlinger fra USA's side risikerer at krydse den røde af Kinas røde streger: ét-Kina-politikken.

Kina reagerer med stigende beslutsomhed mod de voksende provokationer mod landet, som det ses med de nylige flyvninger af 19 kampfly fra det kinesiske Folkets Befrielseshær (PLA) hen over midten af Taiwan-strædet og ind i af Taiwans luftforsvars Identifikationszone .

Det kinesiske udenrigsministerium har indtil videre nægtet at kommentere direkte på flyvningerne, men udtalte sig den 17. september imod viceudenrigsministerens besøg: "Kina er stærkt imod enhver form for officielle bånd mellem USA og Taiwan. Vores holdning er konsekvent og klar. USA's insisteren på viceudenrigsminister Keith Krachs besøg i Taiwan krænker i alvorlig grad ét-Kina-princippet og de tre fælles kinesisk-amerikanske kommunikéer, styrker 'Taiwans uafhængigheds-separatister' og underminerer kinesisk-amerikanske forbindelser såvel som fred og stabilitet over Taiwan-strædet ... Kina vil i lyset af udviklingen af situationen reagere efter behov".

Hu Xijin, chefredaktør for Global Times, skrev, at disse flyvninger er "PLA's praktiske øvelse for en overtagelse af øen ... Hvis øens militær vover at afgive det første skud mod PLA's jetfly, så vil PLA iværksætte destruktive slag mod øens militære styrker og skubbe Taiwan-spørgsmålet ind i en helt ny fase". Man mindes om farerne i Syrien og andre dele af verden, hvor undgåelse af global krig kan afhænge af en individuel amerikansk eller russisk pilots færdigheder.

Krigsfaren er også taget til gennem gale Mike Pompeos narrestreger i FN. Han insisterer på, at de fulde FN-sanktioner over for Iran er trådt "tilbage i kraft", til trods for at Sikkerhedsrådet overvældende stemte imod det amerikanske initiativ for at genindføre dem, og truede

tredjelande med at gengælde enhver opfattet manglende gennemførelse af dem: "USA forventer, at alle FN's medlemsstater fuldt ud overholder deres forpligtelser til at gennemføre disse foranstaltninger. Hvis FN-medlemsstater ikke opfylder deres forpligtelser til at gennemføre disse sanktioner, er USA parat til at bruge vores indenlandske myndigheder til at pålægge konsekvenser for disse udeladelser... "Dette er en blankofuldmagt til at indlede sanktioner mod ethvert land, der har fornuft til at indse, at USA efter at have trukket sig tilbage fra JCPOA ikke har nogen autoritet til at kræve en genindførelse af sanktionerne. Dette inkluderer Frankrig, Tyskland, Storbritannien, Rusland og Kina, for blot at nævne nogle få.

Denne march mod krig truer hele verden, gavner ingen nation og forårsager enorm skade på USA's langsigtede status, hvis nationale interesser ikke bliver tjent. Den eneste vinder er det britiske imperium, der for enhver pris (inklusive atomare omkostninger) søger at forhindre enhver trussel mod den transatlantiske verdensorden.

Det seneste overgreb på USA's ageren som en forfatningsmæssig republik, der er i stand til at have en fornuftig tankegang om dens fremtid, ses i de seneste angreb på præsident Donald Trump, der udøver de åbenlyst forfatningsmæssige beføjelser af sit embede: at udnævne dommere til højesteret. Nancy Pelosi har nægtet at udelukke muligheden for – igen – at anlægge en rigsretssag mod Trump for at stikke en kæp i hjulet på Senatets arbejde, for at "beskytte vores demokrati" ved at forhindre præsidenten i at udnævne – og Senatet i at bekræfte – en ny dommer. Den evnesvage Joe Biden formåede at sætte nogle få sætninger sammen: "Folk vil ikke finde sig i dette; de vil ikke stå for dette magtmisbrug, dette forfatningsmæssige misbrug". Har nogen konsulteret forfatningen? Der står tydeligt, at "[Præsidenten] skal nominere, og med råd og samtykke fra Senatet, udnævne ... dommerne til højesteret".

Præsident Trump har potentialet til at bryde med det britiske spil og samarbejde med Rusland og Kina for at opnå en varig fred baseret på økonomisk udvikling. Men dette potentiale kræver en ændring i det omgivende miljø for at få succes. Det er vores job at skabe betingelserne for et sådant samarbejde. Vil du tage udfordringen op?

Taiwan anmoder om medlemskab af AIIB

31. mrs. 2015 – Taiwan vil anmode om medlemskab af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, sagde præsidentens kontor og tilføjede, at Taiwans regering internt har drøftet en tilslutning til AIIB siden januar måned.

Regeringsfolk, inklusive direktøren for centralbanken og finansministeren, har i de seneste uger støttet initiativet og sagt, at det ville fremme øens internationale profil og økonomiske udvikling i takt med, at Taiwans erhvervsliv drager fordel af en øget infrastrukturinvestering i regionen.

På sidelinjen af Boao Forum for Asien i Kinas Hainan-provins i sidste uge gav Vincent Siew, Taiwans tidligere vicepræsident, udtryk for øens intention om at tilslutte sig AIIB under et møde bag lukkede døre med den kinesiske præsident Xi Jinping, iflg. en rapport den 29. marts fra det officielle kinesiske nyhedsagentur. Chen Deming, Kinas topforhandler med Taiwan, sagde til reportere i Boao, at Beijing »ikke ser vanskeligheder« i Taiwans tilslutning til institutionen.

Taiwan deltager i internationale sportskonkurrencer som kinesisk »Taipei« og tilsluttede sig World Trade Organization, WTO, som, »det separate toldområde Taiwan, Penghu, Kinmen og

Matsu«. Det præsidentielle kontor sagde, at Taiwans regering endnu ikke har besluttet, under hvilket navn Taiwan vil tilslutte sig den nye bank.

Fire nordiske lande nu ansøgt om tilslutning til AIIB som grundlæggende medlemmer

31. marts 2015 – I kølvandet på Danmarks ansøgning om at blive grundlæggende medlem af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) den 29. marts fulgte Sverige og Finland den 30. marts efter; i morges ansøgte Norge ligeledes om optagelse, blot få timer før fristens udløb. Tallet er nu oppe på 46 lande, der har ansøgt om optagelse i AIIB, inklusive de fire nordiske lande, samt Taiwan og Kirgisistan, der også var blandt de sidste til at melde sig.

Den svenske finansminister Magdalena Andersson meddelte beslutningen under en pressekonference holdt for den besøgende OECD generalsekretær Angel Gurría. Ministeren sagde, iflg. en minimalistisk notits i *Svenska Dagbladet*, at »det er godt for Sverige og svensk eksportindustri at være medlem ... Hvis man går med som grundlæggende medlem, har man større mulighed for at få indflydelse, f.eks. for at sikre, at investeringer er bæredygtige«, sagde hun.

Denne redegørelse og lignende små notitser i *Dagens Nyheter*, det største nyhedsagentur *TT* og en enkelt meddelelse i Sveriges statsfjernsyns nyheder i går aftes, er første gang, at regeringen eller et svensk medie har nævnt AIIB, til trods for en spærreild af meddelelser fra LaRouche-bevægelsen i Sverige i løbet af de seneste to uger.

Erklæringen fra det finske Finansministerium var meget kort: »Finland har til hensigt at deltage i forhandlinger om grundlæggelsen af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). AIIB er en ny, multilateral investeringsbank, der fokuserer på promovering af infrastrukturinvesteringer i Asien. Størstedelen af kapitalen kommer fra Asien.«

Erklæringen fra den norske regering, citeret af *Reuters* her til morgen, siger: »Norge er en betydelig bidragsyder til den globale indsats for udvikling, og ønsker at tilslutte sig lande fra Asien og andre dele af verden for at videreudvikle AIIB's struktur og mission ... 'Vi håber, lanceringen af AIIB vil føre til en reduktion af svælget i finansiering af infrastruktur'«, sagde udenrigsminister Børge Brende i samme erklæring.

Blandt den øvrige, sparsomme dækning af AIIB i Skandinavien dækkede *Reuters* Taiwans ansøgning, der ligeledes blev indgivet i den sidste time, og som inkluderede en skose til USA: »Taiwan søgte at tilslutte sig den foreslåede udviklingsbank på trods af et historisk modsætningsforhold og manglende formelle, diplomatiske forbindelser mellem øen og Kina ... Banken ses som et betydeligt tilbageslag for USA's indsats for at udvide sin indflydelse i det asiatiske Stillehavsområde og afbalancere Kinas voksende, finansielle tyngde og hævde.«

Foto: Fire af de ialt fem nordiske lande har nu ansøgt om tilslutning til AIIB som grundlæggende medlem, idet Island er det femte nordiske land.